

dező Brook nem Bruck, az orosz Mejerhold nem Mayerhold (142), Orosz Adél nem „népszerű színésznő”, hanem balerina (224), Eörsi „Kafka-fordító barátja” nyilván nem Gál, hanem Gáli József (370), s némi számítási hiba csúszott Mirjana Maurits egyik kollázsa kapcsán is a szövegbe: „1968-ban ezen a képen keresztül léptem ki a világba, most, 2001-ben, 43 év után pedig ezen a képen léptem vissza...” (255). Ezzel együtt túlzás nélkül állítható, hogy Tolnai Ottó új könyve az egyetemes magyar irodalom múlt évi termésének egyik legszebb, legjelentősebb darabja.

Pislyi András

